

Sygn. akt II K 880/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 maja 2017r.

Sąd Rejonowy w Goleniowie w II Wydziale Karnym, w składzie:

Przewodniczący: SSR Magdalena Żmijewska

Protokolant: Anna Pietsch

po rozpoznaniu narozprawia w dniu 21 marca 2017r., 16 maja 2017r

sprawy: **W. B. (1)**, syna B. i M. domu M., urodzonego (...), karanego,

oskarżonego o to, że :

w dniu 02 czerwca 2016r w G. przy ul. (...) (...) dokonał kradzieży z włamaniem do samochodu marki P. (...) nr rej (...) w ten sposób, że po uprzednim wybiciu szyby przy pomocy kostki brukowej dostał się do jego wnętrza skąd dokonał zaboru w celu przywłaszczenia portfela o wartości 250zł z zawartością pieniędzy w kwocie 1500zł i 40 euro oraz dokumentów w postaci prawa jazdy, dowodu osobistego i trzech kart bankomatowych, działając na szkodę K. R., przy czym czynu tego dopuścił się w okresie 5 lat od odbycia kary 3 lat pozbawienia wolności orzeczonej za podobne przestępstwo umyślne z art. 280§2k.k. w zw z art. 91§1k.k., prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego w Szczecinie z dnia 02 lipca 2013r sygn akt III K 54/13, którą odbył w okresie od 08.01.2013r do 07.01.2016r

to jest o czyn z art. 279§1k.k. w zb z art. 275§1k.k. w zb z art. 276 k.k. w zb z art. 278§5k.k. w zw z art. 11§2k.k. w zw z art. 64§1k.k.

I. uznaje oskarżonego W. B. (1) za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu kwalifikowanego z art. 279§1k.k. w zb z art. 275§1k.k. w zb z art. 276 k.k. w zb z art. 278§5k.k. w zw z art. 11§2k.k. w zw z art. 64§1k.k. ustalając, iż oskarżony czynu tego dopuścił się w okresie 5 lat od odbycia kary 3 lat pozbawienia wolności orzeczonej za podobne przestępstwo umyślne z art. 280§2k.k. w zw z art. 91§1k.k., wyrokiem Sądu Okręgowego w Szczecinie z dnia 02 lipca 2013r sygn akt III K 54/13, zmienionym wyrokiem Sądu Apelacyjnego z dnia 26 września 2013r sygn akt AKa 168/13, którą odbył w okresie od 08.01.2013r do 07.01.2016r i za ten czyn, na podstawie art. 279 § 1 k.k. w zw z art. 11§3k.k. wymierza mu karę 1 (jednego) roku i 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 63§1k.k. zalicza oskarżonemu na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności okres zatrzymania od dnia 02.06.2016r godz. 17.50 do dnia 02.06.2016r godz. 18.15 przyjmując, iż okres ten stanowi jeden dzień zatrzymania i jest równy jednemu dniowi kary pozbawienia wolności

III. na podstawie art. 627 k.p.k., art. 2 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 23.06.1973 r. o opłatach w sprawach karnych zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe, w tym wymierza mu 300 zł (trzysta złotych) opłaty.

Sygn akt II K 880/16

UZASADNIENIE

K. R. prowadzi własną działalność gospodarczą. W dniu 02 czerwca 2016r około godz. 06.00 podjechał swoim samochodem ciężarowym marki P. (...) nr rej (...) pod budynek hurtowni (...) znajdujący się w G. przy ul. (...). Samochód zaparkował na parkingu przed hurtownią i poszedł do pracy.

Około godz. 12.00 po zapakowaniu towaru do samochodu, do auta na siedzenie pasażera obok siedzenia kierowcy położył swoją torbę i luźno spakowane faktury. Wtedy wrócił jeszcze na chwilę do biura by wyłączyć komputery.

Dowód : zeznania K. R. k. 7a-8, 128v-129

Gdy pokrzywdzony wszedł do budynku do auta podjechał na rowerze oskarżony W. B. (1). Mężczyzna objechał auto i zauważył, że na fotelu pasażera leży torba i portfel. Postanowił ukraść ten portfel. Odjechał więc by po chwili wrócić z kostką brukową przy pomocy której wybił szybę w aucie. Przez wybitą otwór włożył rękę i wyciągnął portfel a następnie uciekł.

W portfelu o wartości 250zł znajdowały się : pieniądze w kwocie 1500zł i 40 euro oraz dokumenty w postaci prawa jazdy, dowodu osobistego i trzech kart bankomatowych

Dowód : wyjaśnienia oskarżonego k. 20-20a, 69-70, 128v (w części)

zeznania K. R. k. 7a-8, 128v-129

protokół oględzin samochodu P. o nr rej (...) k. 12

Gdy pokrzywdzony wrócił do samochodu zauważył, że w aucie została wybita prawa przednia szyba od strony pasażera. Natychmiast wezwał policję i poszedł do sąsiedniej firmy, która posiada monitoring. Na udostępnionym mu nagraniu zobaczył jak doszło do kradzieży.

Dowód : zeznania K. R. k. 7a-8, 128v-129

Tego samego dnia o godz. 17.50 oskarżony stawił się w KPP G. gdzie przyznał się do dokonania kradzieży i zwrócił : portfel oraz dokumenty w postaci prawa jazdy, dowodu osobistego i trzech kart bankomatowych. Oskarżony został zatrzymany 02.06.2016r w godzinach 17.50-18.15. Pokrzywdzony odzyskał – odbierając w Komisariacie Policji - dokumenty w postaci prawa jazdy, dowodu osobistego i kart bankomatowych.

dowód: wyjaśnienia oskarżonego k.20-20a, 69-70

protokół zatrzymania rzeczy k. 3-5

Oskarżony W. B. (1) urodził się (...) Posiada wykształcenie zawodowe – zawód wyuczony (...). Jest kawalerem nie ma dzieci, nie ma też nikogo na utrzymaniu. Nie pracuje, mieszkał z rodzicami. Pozostaje na utrzymaniu matki.

Oskarżony w przeszłości był już karany sędownie. Wyrokiem Sądu Okręgowego w Szczecinie z dnia z dnia 02 lipca 2013r sygn akt III K 54/13, zmienionym wyrokiem Sądu Apelacyjnego z dnia 26 września 2013r sygn akt AKa 168/13, została mu wymierzona za przestępstwo umyślne z art. 280§2k.k. w zw z art. 91§1k.k. kara 3 lat pozbawienia wolności ,którą odbył w okresie od 08.01.2013r do 07.01.2016r

Biegli psychiatrzy powołani na etapie postępowania przygotowawczego zgodnie orzekli, iż W. B. (1) nie cierpi z powodu choroby psychicznej w sensie psychozy ani upośledzenia umysłowego. Rozpoznali u oskarżonego uzależnienie mieszane głównie od amfetaminy i marihuany. W czasie dokonywania zarzucanego mu czynu nie miał z przyczyn chorobowych ograniczonej w stopniu znacznym ani zniesionej zdolności rozpoznania znaczenia czynu i kierowania swoim postępowaniem. Zdaniem biegłych może brać udział w czynnościach procesowych i jest zdolny do samodzielnej i rozsądnej obrony.

Po otrzymaniu w dniu w dniu 02.12.2016r zawiadomienia o terminie rozprawy, który to termin został wyznaczony na dzień 24.01.2017r oskarżony w dniu 14.01.2017r zgłosił się na terapię do Ośrodka (...) w K..

Powołani na etapie postępowania sądowego biegli psychiatrzy zgodnie stwierdzili iż aktualny stan zdrowia W. B. (1) jest dobry i pozwala na jego samodzielny udział w postępowaniu karnym.

Dowód : oświadczenie oskarżonego k. 20-20v

dane osobo poznawcze k. 21

karta karna k. 23, 25, 100

odpis wyroku IIIK 54/13 k.39-40

odpis wyroku II Aka 168/13 k. 41

obliczenie kary k. 42-44

opinia sądowo-psychiatryczna k. 61-64, 111-112

Słuchany na etapie postępowania przygotowawczego (k. 20-20a, 79-80) oskarżony W. B. (1) przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Zaprzeczył jedynie by w portfelu była kwota pieniędzy jaką wskazał pokrzywdzony. Wyjaśnił, iż tego dnia jeżdżąc rowerem szukał pracy bo potrzebował pieniędzy. Gdy zobaczył portfel pozostawiony w samochodzie postanowił go ukraść. Odjechał na chwilę by wrócić z kostką brukową. Przy jej pomocy rozbił szybę i zabrał portfel. Były w nim dokumenty i pieniądze tj 20 euro. Przyznał, że pieniądze wydał. Portfel i dokumenty odniósł na policję.

Słuchany przed sądem (k. 128v) wyjaśnił, iż sam przyznał się do tej kradzieży, poszedł na policję. Nie zgadza się tylko ilość pieniędzy bo w portfelu było 40 euro

Dowód : wyjaśnienia oskarżonego k. 20-20a, 79-80, 128v

Wyjaśnienia złożone przez oskarżonego – poza kwotą pieniędzy jaka miała znajdować się w portfelu – znajdują potwierdzenie w pozostałym zebranych w sprawie materiale dowodowym tj : zeznaniach złożonych przez pokrzywdzonego k. 7a-8, 128-129, protokole oględzin samochodu k. 12-13, protokole zatrzymania rzeczy od oskarżonego k. 3-5. W tym zakresie sąd uznał złożone wyjaśnienia za wiarygodne.

Sporną pozostawała ilość pieniędzy, która znajdowała się w portfelu. Oskarżony słuchany na etapie postępowania przygotowawczego wskazał, że było to 20 euro. Przed sądem wymienił kwotę 40 euro. Zaprzeczał by było to tak jak mówi pokrzywdzony : 1500zł i 40 euro.

Pokrzywdzony K. R. konsekwentnie i na etapie postępowania przygotowawczego i przed sądem wskazał, że było 1500zł i 40 euro. Zeznał, że prowadzi działalność gospodarczą i był to utarg ze sklepu – kierowcy przyjeżdżają i przywożą pieniądze. Jak co dzień zabierał je. Teraz już się nauczył, że powinien to rozdzielać. Miał przy sobie euro bo handluje również ze sklepami w B..

Sąd przyjął zeznania złożone przez pokrzywdzonego jako wiarygodne. K. R. konsekwentnie wskazywał ilość gotówki jaka została mu skradziona. Oskarżony natomiast przy kolejnych przesłuchaniach zmieniał kwoty choć nie zaprzeczał że w ogóle pieniądze były. Sąd uznał iż w tym zakresie wyjaśnienia złożone przez oskarżonego stanowią przyjętą przez niego linię obrony tak by zmniejszyć wysokość wyrządzonej szkody, wagę popełnionego czynu. Oskarżony sam przyznał, że zdecydował się na kradzież bo brakowało mu pieniędzy. Zabrał je przeznaczając na własne potrzeby, a mając świadomość odpowiedzialność jaką będzie musiał ponieść resztę przedmiotów, która dla niego nie stanowiła żadnej wartości postanowił oddać.

Za wiarygodne zarówno w zakresie ich autentyczności jak i zawartej w nich treści sąd uznał zebrane w sprawie dowody z dokumentów.

Oskarżony stanął pod zarzutem popełnienia czynu kwalifikowanego z art. 279§1k.k. w zb z art. 275§1k.k. w zb z art. 276 k.k. w zb z art. 278§5k.k. w zw z art. 11§2k.k. w zw z art. 64§1k.k.

Przestępstwo z art. 279 § 1 k.k. stanowi kwalifikowaną postać kradzieży, w której znamieniem kwalifikującym jest sposób działania sprawcy, usuwającego przeszkodę służącą zabezpieczeniu rzeczy.

Przyjmuje się, że "włamanie" oznacza zachowanie polegające na usunięciu przeszkody, stanowiącej zabezpieczenie danego przedmiotu, przy czym wskazuje się, iż nie musi ono polegać na stosowaniu siły fizycznej. Istota włamania sprowadza się więc nie tyle do fizycznego uszkodzenia lub zniszczenia przeszkody chroniącej dostępu do rzeczy, lecz polega na zachowaniu, którego podstawową cechą jest nieposzanowanie wyrażonej przez dysponenta rzeczy woli zabezpieczenia jej przed innymi osobami.

Przestępstwo określone w art. 279 § 1 k.k. jest przestępstwem materialnym, znamionem skutkiem w postaci przywłaszczenia rzeczy przez sprawcę. Należy ono do kategorii tzw. przestępstw kierunkowych. Ustawa wymaga, aby zachowanie sprawcy było ukierunkowane na określony cel, którym jest przywłaszczenie rzeczy przez sprawcę.

W przypadku kradzieży z włamaniem zamiarem bezpośrednim objęte więc być musi zachowanie polegające na przełamaniu zabezpieczenia. Włamanie w ujęciu znamion tego przestępstwa powinno więc być środkiem wiodącym - zgodnie z zamiarem sprawcy - do celu, tj. dokonania kradzieży. Stąd też zamiar dokonania kradzieży musi wystąpić u sprawcy co najmniej jednocześnie z podjęciem działań zmierzających do przełamania zabezpieczenia.

W rozpoznawanej sprawie oskarżony widząc pozostawiony w samochodzie portfel postanowił go zabrać i w tym celu poszukiwał przedmiotu, który pozwoli mu na dostanie się do wnętrza. Znalazł kostkę brukową dzięki której usunął zabezpieczenie poprzez wybicie szyby czym wypełnił znamiona czynu z art. 279§1 kk.

W sprawie powyższej obok pieniędzy oskarżony zabrał również : dowód osobisty i prawo jazdy co stanowi przestępstwo z art. 275 k.k. oraz karty bankomatowe - o jakich mówi art. 278 § 5 k.k.

Działanie oskarżonego było działaniem bezprawnym, w sprawie nie zaistniały bowiem okoliczności wyłączające bezprawność popełnionego przez oskarżonego czynu.

Mając na uwadze okoliczności o których mowa w art. 115 § 2 k.k. a w szczególności : rodzaj i charakter naruszonego dobra którym w tym przypadku jest własność, rozmiary wyrządzonej działaniem oskarżonego szkody, sposób i okoliczności popełnienia przez niego zarzucanego mu czynu, jak również postać zamiaru i motywację sprawcy, który w taki sposób chciał zdobyć środki na swe bieżące potrzeby Sąd przyjął iż czyn popełniony przez oskarżonego charakteryzowała wyższa niż znikoma społeczna jego szkodliwość.

W sprawie nie zaistniały przewidziane prawem okoliczności wyłączające winę oskarżonego. Wobec powyższego należało uznać, iż w sposób świadomy postąpił on wbrew normie prawnej zawartej w art. 279 § 1 k.k. , 275kk, 276kk i 278§5kk

W opinii Sądu jeżeli sprawca dokona kradzieży, przy czym przedmiotem zaboru jest cudza rzecz ruchoma oraz dokument tożsamości lub stwierdzający prawo majątkowe określonej osoby (np. kradzież torebki zawierającej takie przedmioty), przestępstwo to podlega kumulatywnej kwalifikacji prawnej na podstawie art. 279 § 1 w zb. z art. 275 § 1 i art. 11 § 2

Takie stanowisko możemy odnaleźć w orzecznictwie Sądu Najwyższego gdzie czytamy, iż w przypadku kradzieży rzeczy ruchomej oraz równoczesnej kradzieży dokumentu, należy przyjąć kumulatywną kwalifikację (zob. OSNKW 1978, z. 6, poz. 58; OSNKW 1986, z. 78, poz. 51),

Sąd nie podziela stanowiska Sądu Apelacyjnego w Krakowie, iż późniejsze wyrzucenie dokumentu świadczy o braku zamiaru przywłaszczenia. Istotnym jest bowiem iż pojecie „kradnie” na gruncie art. 275 k.k. należy rozumieć w ten sam sposób jak mówi o tym art. 278 k.k. i art. 279 k.k.

W sprawie powyższej oskarżony chciał i zabrał cały portfel, z samochodu dostawczego przy hurtowni widząc, że leżą tam również faktury co rodziło uzasadnione przypuszczenie, iż właściciel posiada w nim pieniądze a także dokumenty i inne ważne dla niego przedmioty. Fakt, iż potem oskarżony oddał zarówno portfel jak i znajdujące się w środku dokumenty i karty wskazuje jedynie, iż po obejrzeniu tego co jest w środku uznał, iż dokumenty i karty na nic mu się nie przydadzą. Nie zmienia to jednak faktu, iż dokonał ich zaboru a odjeżdżając objął je we władanie.

Wobec powyższego Sąd przyjął, iż oskarżony W. B. (1), który w dniu 02 czerwca 2016r w G. przy ul. (...) (...) dokonał kradzieży z włamaniem do samochodu marki P. (...) nr rej (...) w ten sposób, że po uprzednim wybiciu szyby przy pomocy kostki brukowej dostał się do jego wnętrza skąd dokonał zaboru w celu przywłaszczenia portfela o wartości 250zł z zawartością pieniędzy w kwocie 1500zł i 40 euro oraz dokumentów w postaci prawa jazdy, dowodu osobistego i trzech kart bankomatowych, działając na szkodę K. R., swym zachowaniem wypełnił znamiona nie tylko czynu z art. 279§1k.k. ale również z art. 275§1k.k. w zb z art. 276 k.k. w zb z art. 278§5k.k. w zw z art. 11§2k.k.

Dodatkowo W. B. (2) zarzucanego mu czynu dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa.

Przepis art. 64§1 kk stanowi bowiem, że jeśli sprawca skazany za przestępstwo umyślne na karę pozbawienia wolności popełnia w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary umyślne przestępstwo podobne do przestępstwa, za które był już skazany, sąd może wymierzyć karę przewidzianą za przypisane sprawcy przestępstwo w wysokości do górnej granicy ustawowego zagrożenia zwiększonego o połowę.

Stwierdzić zatem należy, że kwalifikowanego m.in. z art. 279§1kk czynu – popełnionych w dniu 02 czerwca 2016r - oskarżony W. B. (1) dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa opisanego w art. 64§1kk, albowiem sprawca był karany wyrokiem Sądu Okręgowego w Szczecinie z dnia 02 lipca 2013r wydanym w sprawie o sygn akt III K 54/13, zmienionym wyrokiem Sądu Apelacyjnego z dnia 26 września 2013r sygn akt AKa 168/13 za popełnienie czynu kwalifikowanego z art. 280§2k.k. w którym została mu wymierzona kara 3 lat pozbawienia wolności, którą odbył w okresie od 08.01.2013r do 07.01.2016r r

Wymierzając oskarżonym karę Sąd działał według swojego uznania ale w granicach przewidzianych przez ustawę, bacząc jednocześnie by jej dolegliwość nie przekraczała stopnia winy, uwzględniając przy tym stopień społecznej szkodliwości popełnionego przez oskarżonych czynu a także biorąc pod uwagę cele zapobiegawcze i wychowawcze, które ma ona osiągnąć w stosunku do skazanego i potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.

W przypadku przestępstwa z art. 279§1k.k. – jest ono zagrożone karą od roku do 10 lat pozbawienia wolności, a zgodnie zaś z treścią art. 11§3k.k. sąd wymierza karę na podstawie przepisu przewidującego karę najsurowszą - znając oskarżonego za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu Sąd wymierzył mu karę 1 roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności

W przypadku W. B. (1) istotnym było przy ustaleniu wymiaru kary pozbawienia wolności to, iż oskarżony był już karany sądownie i w związku z uprzednią karalnością odbył karę 3 lat pozbawienia wolności. Powyższe wskazuje, że orzeczona wobec oskarżonego dotychczas kara pozbawienia wolności nie oddziaływała wychowawczo na oskarżonego, skoro po raz kolejny dopuścił się popełnienia przestępstw. W takim przypadku kara musi być odpowiednio surowsza.

Mając na uwadze rozmiar kary pozbawienia wolności orzeczonej wobec oskarżonego poza zakresem rozważań sądu pozostawała możliwość warunkowego zawieszenia jej wykonania.

Działając w oparciu o treść art. 63§1k.k. sąd zaliczył oskarżonemu na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności okres zatrzymania od dnia 02.06.2016r godz. 17.50 do dnia 02.06.2016r godz. 18.15 przyjmując, iż okres ten stanowi jeden dzień zatrzymania i jest równy jednemu dniowi kary pozbawienia wolności

Na podstawie art. 627 k.p.k., art. 2 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 23.06.1973 r. o opłatach w sprawach karnych sąd zasądził od oskarżonego – jako skazanego w sprawie z oskarżenia publicznego - na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe, w tym wymierzył mu 300 zł (trzysta złotych) opłaty.